

len fri Bleie, naar han var en af de private Arbeidere, saa lod man ham beholde en Del af Daglønnen i en vis Tid, indtil det ved Løgeattest blev godtgjort, at han var i Bedring. Naar det nu bestemmes, at man skal have Erstatning, naar det ved Domstolene bevises, at man er kommen til Skade ved en Forsømmelse fra de Overordnede's Side, saa er det et Spørgsmaal om man saa vedblivende vil behandle Arbeiderne paa samme Maade som hidtil. Jeg anser det for tvivlsomt, om det er i Arbeidernes Interesse, at man foretager Forandringer paa dette Punkt.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg kan i det Hele taget tiltræde Flektallets Vædringsforslag, men der er dog enkelte Punkter, hvortil jeg har nogle Bemærkninger som dog ikke er stort Andet end Redaktionsbemærkninger, og jeg tror derfor, at det ikke vil være vanskeligt at berigtige disse Punkter til 3die Behandling. Jeg skal tillade mig først at gøre opmærksom paa, at jeg tror, at det vil være nødvendigt at udtrykke sig noget tydeligere i Vædringsforslaget Nr. 2. Litra c. Der staar nemlig: „Naar Kraftmaskinen er anbragt i det samme Rum, hvor Arbeiderne færdes, skal den være saaledes indhegnet, at Arbeiderne ikke kunne komme i Berøring med dens løbende Dele.“ Meningen med denne Bestemmelse maa vel dog være den: Naar Kraftmaskinen er anbragt i et Rum, hvor der færdes andre Arbeidere end dem, der særlig have at passe Maskinen. Der maa nemlig altid færdes Arbeidere i det Rum, hvor Dampmaskinen er anbragt; jeg tænker imidlertid, at det er den nævnte Forskel, man har villet udtrykke, og Ordlyden vil jo meget let kunne ændres i denne Retning. Imod den næste Passus: „de nærmere Bestemmelser blive saavidt fornødent, at træffe ved Anordning“, har jeg intet Andet at bemærke end, at det forekommer mig, at der maa foregaa den Forandring med Forslaget, at § 7 maa gaa ud, eller det maa i alt Fald gøres klart, hvilket Forhold der skal være mellem de 2 Bestemmelser. Som det staar her, ser jeg ikke rettere end, at naar den nævnte Bestemmelse skal blive staaende her, behøves § 7 ikke. I hvert Fald maa man dog her tydelig klare det Spørgsmaal, hvilket Forhold

der ellers skal være mellem disse 2 Bestemmelser. — Hvad Vædringsforslag under Nr. 3 angaar, saa skal jeg bemærke, at jeg dog der vilde meget foretrække at stille Sagen noget anderledes, end fket er i det andet Punktum. Der staar nemlig: „Denne Bestemmelse finder ogsaa Anvendelse paa de alt bestaaende Anlæg i de Tilfælde, hvor det kan ske uden en omfattende Ombygning, og hvor det paabydes af Justitsministeriet efter Indstilling af Tilshynet“. Jeg tror her, at det vil være et temmelig unyttigt Spild af Kræfter, naar enhver saadan Sag skal gaa ind til Justitsministeriet, og egentlig er der heller ikke nogen Grund dertil. Det forekommer mig tilstrækkeligt, at der er Udgang til at bringe Sagen ind for Justitsministeriet, naar vedkommende Fabriker eller Eier af Maskinen er misfornøjet med Tilshynets Bestemmelse. Er han ikke misfornøjet dermed, saa er det jo kun Omsvøb og Tidspilde at lade Sagen gaa til Ministeriet. Det forekommer mig derfor, at det vilde være hensigtsmæssigt, om Forslaget omformedes saaledes, at der f. Ex. kom til at staa: „hvor det paabydes af Tilshynet, fra hvis Bestemmelse der dog kan have Retours til Justitsministeriet“, eller: „hvor det paabydes af Tilshynet, dog saaledes, at Sagen kan indbringes for Justitsministeriet, saavidt Vedkommende er misfornøjet med Tilshynets Afgjørelse“, eller besl. — Dernæst skal jeg med Hensyn til Forslaget Nr. 4 bemærke, at det forekommer mig, at det i og for sig vilde være rigtigt at bibeholde Lovforslagets Regel i en eller anden Form, nemlig at Børn under 14 Aar eller i alt Fald unge Børn — vil man gaa længere ned, kan man jo godt gøre det, hvis man finder det hensigtsmæssigt — overhovedet slet ikke maa bruges ved Maskiner af farlig Bestaaffenhed. Saaledes som Regelen kommer til at lyde efter Vædringsforslaget, ville saadanne ganske unge Børn godt kunne benyttes ved saadanne Maskiner — det er der ikke Noget i Veien for — men de maa kun ikke bruges til de Arbeider, der kræve særlig Forsigtighed. Det forekommer mig at ville være rigtigere for saadanne unge Menneskers og Børns Vedkommende at foreskrive, at de slet ikke maa bruges ved Maskiner, som ere farlige, eller til hvis Betjening der